

Vincze Barna **SPORT**

Megyei I. osztály

Felnőtt csapatunk eddigi legnagyobb sikere a rimóci labdarúgás történetében

Holecz Ferenc szakosztályvezető értékelő beszámolója:

A legutóbbi 4 bajnoki évünk elég vegyes eredményekkel zárult. Amely csapatokkal korábban fölkerültünk a Megyei I. osztályba, vagy már nem is léteznek (pl.: Nógrádmegyer) vagy a megyei II. osztályba visszaestek pl.: (Diósjenő, Mátrászölös). Volt olyan félévesen, amikor 4 pontot gyűjtöttünk és utolsóok voltunk. Jelenleg 30 pontunk van. Nagy erénye az egyesületünknek, hogy nem egyéni ambíciók mozgatják sem a vezetőket, sem a játékosokat, hanem a közösségért való becsületes munka, majd az utána megérdemelt sikert is elvárhatjuk. Ezért tudtuk a legnehezebb időszakot is átvészelni, nem egymásba kerestük a hibát, nem szítottunk ellentéteket. Elvünk: **Együtt sírunk, együtt nevetünk.** Egyesületünk további erénye a múltban keresendő: az 1940-es évek után minden évben, minden korosztály kinevelte a futballt lelkiismeretesen szervező vezetőket és a Rimócért küzdő játékosokat. Egy jó csapat kritériumait nagyon egyszerű leírni: kell egy minden feltételt biztosító vezetőség, jó edző és játékosok. Kellenek rendszeres edzések és jön a jó eredmény, de a gyakorlat mindig bonyolultabb az elméletnél: az előző évtizedekben mindig úgy voltak jó csapataink, hogy amikor olyan jó generáció összejött, és amikor abbahagyták a futballt ismét visszaesés volt. Az utóbbi években a vezetőség próbálja tudatosan építeni a csapatot, posztra igazolva játékosokat és edzőt. Nyugodtan elmondhatjuk, van egy jó és céltudatos edzőnk Komár Gábor és van egy jó csapatunk, amely jelenleg - féldíoban a legjobb. Hogy miben? Például: - a legkevesebb gólt kaptuk, továbbá félévesenban a legkiegyensúlyozottabb eredményeket hoztuk. Még azt is el nemernem mondani, hogy morálisan, összetartásban mint csapat **szertintem a legjobbak vagyunk!** A vezetőség megtárgyalta és elfogadta a felnőtt csapat edzőjének beszámolóját, elismerte és gratulált az eddigi elvégzett munkáért és elért helyezéért. Ugyanakkor megbeszéltek a további teendőket is. Meghatározó volt az eredményekben a mérkőzések jó megszervezése, jó sportolási körülményeink és köszönetünket fejezzük ki, annak 15-20 fő sportaktívának, akik rendszeresen segítik a hazai mérkőzések lebonyolítását. Fontos szempontnak tartom a sportszerű és kulturált futballt, amit alapvetően Arva Róbert szellemiségének köszönhetünk. Ezért is van az, hogy a Megyei LASZ évek óta elismeréssel szól a sportegyesület munkájáról. A jelenlegi sikeres szereplésünk egyik titka a szorgalmas és becsületes munka, amelyet az edzéseken és a bajnoki mérkőzéseken tapasztalunk. Nagyon régen volt, amikor 16-20 játékos edz, készül a bajnoki mérkőzésre. Megjegyzés: szakadó esőben. Ugyanez a küzdelem, elszántság tükröződik a bajnoki mérkőzéseken is. Természetesen a siker nem szédítette el a játékosokat és a vezetőket sem, dolgozunk a további sikerért. Szeretnénk, továbbá a jelenleg nem játszó fiatal játékosainkat visszacsalogatni a felnőtt csapathoz, hogy résztvevői legyenek e sikeres szereplésnek (Jusztin Bálint, Beszki Andor, Laczkó Tamás és Rácz Iván). Szeretnénk továbbá, hogy az Ifi csapatunk visszakerüljön a középmezőnybe és utánpótlás csapataink U7 - U9 - U11 játékosait megfelelően felkészíteni további jó szereplésekhez. Köszönöm Percze Zoltánnak és segítőinek szerkesztői munkáját és bízom benne, hogy még focizni is látjuk a felnőtt csapatban.

Üdvözléssel: *Holecz Ferenc*

Március 13-14-én kezdődik a bajnokság az Arany Ászok megyei I. osztályú labdarúgó bajnokságban

Január 17-én megkezdte az alapozást ifi és felnőtt csapatunk a tavaszi fordulókra. Heti két, majd három edzés szerepel a tervek között. A munka után hazaérkezett játékosok igen intenzíven edzenek, a havas utcán -8 -12 fok hidegben is futnak, majd a sportszarnokban erősítő és technikai gyakorlatokat végeznek. Bízunk benne, hogy a jó munka eredménye kamatozik majd a bajnokságban és jó eredményt hoz csapataink számára. **HAJRÁ RIMÓC!!!**

Tervezett előkészületi mérkőzések: február 13.: SBTC-Rimóc, február 20.: Szlovákiai Lukanyénye-Rimóc, február 27-28. és március 6-7.: Magyar Kupa mérkőzések vagy edzőmérkőzések, március 13-14.: bajnoki mérkőzések

Sport Mozgás: a két jó barát!

Bátyám legkisebb gyermeke (aki már négy és fél éves) a napokban így szólt: „Tudjátok mit? Nézezzünk fényképeket a gyermekkoromról!” A legtöbb fotót a bátyja készítette (bátran állítom) ennek a ténynek köszönhetően kis Balázs „gyermekkori” fotói életképek. Hallom az olvasó kérdését: hogy? miért? Hol három kézláb, hol egy fej egy láb, hol csak egy láb. Hol fut szaladva, hol csúszva-mászva, igen sokszor medencében kezdetleges szaltót hányva, a legtermészetesebb életmegnyilvánulásában kukucskál felénk a képekről. Mondhatni ezt egyszerűbben is MOZOG.

Mivel a gyerek egyik alapvető életkori sajátossága a nagyfokú mozgásigény. A butító, tunyító, punnyadásra csábító szobába börtönző TV+ tartozékok, számítógép plusz idétlen pótlékok a gyerekek számára megteremti a mozgásszegény életvitelt. Sikerrel szülnék civilizációs betegségeket lásd: kedvetlenség, érdektelenség, depresszió, helytelen restartás és ezzel összefüggő gerincferdülés, mozgás koordinációs problémák, beszédhibák, magas vérnyomás, hiperaktivitás, elhízás!

Több mozgásra és még több mozgásra van szükség a gyerekeknek. Kevés a heti 3 testnevelés óra, főleg úgy ha minimum másik 21 órán keresztül a gyerek „csak ül” az iskolában. S igazságtalan lenne, bárki legyen is az, ha az előző mondatot így folytatná... és tanul. Mert tanulni nem muszáj, nem kell, hanem tanulni, tudást szerezni jó, nemes cselekedet. DE megfelelő mozgásmennyiség hiányában Kedves gyerekek és Kedves Szülők puhány, erőtlen, érdektelen, emberekké cseperedtek.

Gyerekkoromban iskolakertben és az anyukámék földjén kapáltam, mozogtam. Sportszakköre jártunk és erdőn-mezőn friss levegőn, napfényben csatangoltunk. MOZOGTUNK. „Vissza a természetbe!” Pár száz évvel ezelőtt Rousseau szájából elhangzott eme bölcs felszólító mondat. Most szerényen szólítalak fel, kis gyereksereg „mozgás vissza a természetbe!”

Tavasszal szervezünk természetjáró kirándulásokat, amely keretében erdő-mező fáit, vadvirágait ismerjük meg, távcsővel madarakat lesünk, természetben nevetünk. *Szabó Moncsi*

Női jógatorna

kedd esténként 5 órától a sportszarnokban.

A gyakorlatok egyszerűek, testünk megismerésére irányulnak, a tornánk javítja a testtartást, átforgalmazza alakunkat, a mozgás gyógyít, szabadabbá tesz.

Szeretettel várok mindenkit!

Szabó Moncsi

Rimóci Újság - Független falusi lap. Megjelenik havonta.

Kiadja: Rimóc község képviselő-testülete 3177 Rimóc, Madách tér 1. Tel.: 06 32/598-010 E-mail: rimociujsg@gmail.com

Állandó munkatársak:

Benkő Péter, Beszki Andor, Beszki János, Beszki Jánosné, Erdélyi Ferencné, Juhász Enikő, Jusztin Péterné, Kaluzsa Mónika, Lórik Sándor, Vincze Attila, Vincze Barna, Vincze Nikolett, Vinczéné Percze Gizella

Az újság megjelenését támogatja a „Rimóc Községért” Alapítvány.

Nyomatás: Rimóc Község Önkormányzata

Az olvasói leveleket az eredeti mondanivaló tiszteletben tartása mellett szerkesztjük, stilizáljuk, szükség esetén rövidítjük. Kéziratot nem őrzünk meg és nem küldünk vissza, a hirdetések tartalmáért felelősséget nem vállalunk!

RIMÓCI ÚJSÁG

XVI. ÉVFOLYAM 2. SZÁM FÜGGETLEN FALUSI LAP Bőjtelő hava 2010. FEBRUÁR

„Farsang hónapját zene, tánc veri föl, buja csörgő, mambót sánta vagány, missz, huri, szentatya jár. Este nagyolvasztók, agg templomok ablaka lángol; állami boltból végy szakszerű böjti halat.”

Csanádi Imre: Kalendárium - Bőjtelő hava

Bemutakozik Rimóc község új jegyzője

A nevem dr. Hegedűs István. 1977.06.28. napján születtem Salgótarjánban. Feleséggel és gyermekemmel Karancslapujtón élek. Középfelsőfokú tanulmányaimat a salgótarjáni Stromfeld Aurél Műszaki Középfelsőfokú iskolában végeztem, ahol 1995. évben érettségi vizsgát tettem. Felsőfokú tanulmányaimat a Miskolci Egyetem Állam- és Jogtudományi Karán folytattam jogász szakon 2002-2007. év között. Az abszolutóriumot 2007. év februárjában sikerült elernem, ugyanakkor államvizsgáimat csak 2007. év őszén kezdtem meg. Az

államvizsgák sikeres teljesítését követően megszereztem jogi diplomámat. Kezdo jogászként egy hozzávetőlegesen 720 lélekszámú településen, Nagybárcskány községben kezdtem dolgozni jegyzőként. A Kis-Zagyva völgyében elhelyezkedő településen egy évig láttam el a jegyzői feladatokat, mely idő alatt jelentős tapasztalatot szereztem. 2009 decemberében a Közzolgálati Állásportál hirdetési rovatában megláttam, hogy Rimóc községben jegyzői állást hirdetnek, így pályázatot nyújtottam be. A pályázat benyújtását követően meghívást kaptam a képviselő- testület december végén megtartandó ülésére. A meghallgatást követően örömmel értesültem arról a tényről, hogy a képviselő- testület tagjai bizalmat szavaztak nekem és megválasztottak a község jegyzőjének. Ekkor tudatosult bennem, hogy a megszerzett tapasztalataimat most egy jóval nagyobb településen kell kamatoztatnom. Jegyzői kinevezésem 2010.01.08. napján került aláírásra. A kinevezésem napját követő közel három hét távlatában bátran ki merem jelenteni, hogy jól érzem magam e hagyományokban gazdag településen. A jövőben minél szélesebb körben - a hivatali munka mellett természetesen szeretnék belefolyjni a település életébe, részt venni az aktuális rendezvényeken és támogatni a civil szervezetek, egyesületek hatékony munkáját. Szabadidőm nagy részét családom társaságában töltöm, de ha tehetem, szívesen hódolok kedvenc sportjaimnak, nyáron a motorozásnak, télen pedig a sielésnek. Remélhetőleg munkámmal hosszú távon hozzá tudok járulni a lakosok, illetve a település fejlesztési céljainak megvalósításához!

Dr. Hegedűs István jegyző

Dr. Sándorné Manyika:

Szeress

*Szeress, hogy téged is
Viszont szeressenek,
Mert csakis így lehet
Teljes az életed.*

*Higgyél másoknak, hogy
Neked is higgyenek,
Mert hit nélkül élni
Nagyon nehéz lehet.*

*Akarj segíteni
És önzetlenül tedd,
Ne várj mástól semmit,
Ha azt te sem teszed.*

*Szeretni jó nagyon,
A szeretet éltet,
Könnyedebb, boldogabb
Veled az életed.*

A hónap bölcsessége:

*„Valahányszor új helyre jutunk,
új világ ébred bennünk is.
A változással és fejlődéssel
szükségszerűen együtt járó
szorongást elkerülendő,
sokszor csökönnyösen
ragaszkodnánk a megszokotthoz.
A veszélytelen egyformaságba
csimpszakodva mindent és
mindenkit szeretnénk olyan
biztosra venni, mint a
napfélkeltét, olyan állandóan
tudni, mint a csillagokat.
De nem lehet.*

*Az élet folyamata, mozgás,
átalakulás.
Bármennyire szeretetnénk
„visszatartani a hajnalt”, a
változás az egyetlen, amiben
biztosak lehetünk.”*

(Harriet Lerner)

- Február 11. (csütörtök) 14³⁰ Iskolai farsang (felső tagozat)
- Február 13. (szombat) XIV. Jótékonysági bál, melyet a Rimóci Hagyományőrző Együttes szervez
- Február 13. (szombat) SBTC-Rimóc előkészületi mérkőzés
- Február 14. (vasárnap) IX. Idősek farsangja
- Február 15. (hétfő) 15⁰⁰ Óvodai farsangi multság
- Február 16. (kedd) Iskolai farsang (alsó tagozat)
- Február 17. (szerda) A Nagyböjt kezdete - Hamvazószerda
- Február 20. (szombat) Lukanyénye-Rimóc előkészületi mérkőzés

ÖNKORMÁNYZATI HÍREK

Ajánlja fel adója 1 %-át a rimóci szervezetek javára!

Újra eltelt egy év, jön az adóbevallási időszak, amikor rendelkezhetünk adónk 1+1 százalékáról, akár rimóci szervezetek számára is. Felajánlásainkkal segítjük egyesületeink, alapítványaink munkáját, mert ezzel közösségünkön és magunkon segítünk! Nézzük, mely rimóci civil szervezetek fogadhatják felajánlásainkat:

Civil szervezetek	Szervezet elnöke	Szervezet adószáma	A tavalyi évben	
			kifizetett felajánlott összeg	kifizetett összeget felajánlók száma
Rimóci Sport Egyesület	Beszkid Andor	19928502-1-12	-	-
Rimóc Polgárőr Egyesület	Péter Zsolt	18642902-1-12	60.623 Ft	18 fő
Rimóci Kobak Egyesület	Vincze Nikolett	18642139-1-12	66.108 Ft	20 fő
Rimóc Jövőjéért Közösség	Vaspál Tibor	18639924-1-12	-	-
Rimóci Hagyományörző Együttes	Kobela Andrásné	18636615-1-12	-	-
Gyöngyösbokréta Hagyományörző Egyesület	Holecz Istvánné	18634754-1-12	-	-
„Rimóc Községért” Alapítvány	Beszkid Andor	19162829-2-12	83.493 Ft	25 fő
„Rimóci Művészeti Oktatásért” Alapítvány	Valkó Béláné	18637991-1-12	-	-
„Egészséges Rimócért” Alapítvány	Jelenleg betöltetlen	19162812-2-12	-	-
„Segítő kéz” Alapítvány	Kiss Bertalan	18630602-1-12	12.656 Ft	14 fő
Rimóci Ifjúsági Egyesület	Bablana Ferenc			
Összesen:			222.880 Ft	77 fő

Érdekes az összesített adat is a 2008. évhez viszonyítva, amikor 5 szervezetünk kapott összesen 207.647 Ft-ot 90 fő felajánlótól. Bár az összeg növekedett, a felajánlók száma sokat csökkent. Becslések szerint településünkön körülbelül 700 főnek van lehetősége 1 %-át felajánlani.

Adónk másik 1 %-át az egyháznak vagy kiemelt költségvetési előirányzat számára lehet felajánlani.

A Magyar Katolikus Egyház és a választható kiemelt költségvetési előirányzatok adatai:

Technikai szám	Szervezet	A tavalyi évben felajánlott összeg	Felajánlók száma
0011	Magyar Katolikus Egyház:	3.058.968.189 Ft	498.229 fő
A tavalyi évben a 169 egyház és gyülekezetnek összesen:		5.106.632.703 Ft	816.533 fő
Az idén nincs ilyen előirányzat.	Kiemelt Költségvetési Előirányzat: „A gyermekszegénység elleni program támogatásai, feladatai”	1.600.649.602 Ft	244.528 fő
1823	Kiemelt Költségvetési Előirányzat: „Nemzeti Tehetség Program feladatai”	417.330.521 Ft	54.148 fő
1153	Kiemelt Költségvetési Előirányzat: „Parlagfű mentesítés feladatai		A tavalyi évben nem volt ilyen előirányzat.
A tavalyi évben a 169 egyház és a két kiemelt költségvetési előirányzat számára felajánlott összeg és felajánlók száma mindösszesen:		7.124.612.826 Ft	1.115.209 fő

(Az adatok forrása: www.apch.hu)

Vincze Nikolett

A rimóci civil szervezetek 2009. évi támogatásáról

Bár az előző évekhez hasonlóan tavaly is „támogattuk” civiljeinket, 2009-ben nem a szokásos módon tettük ezt. A képviselő-testület úgy döntött szerződéseket köt a szervezetekkel, mely mindkét fél számára előnyösebb, átláthatóbb az eddigieknél. A szerződésekben ugyanis a képviselő-testület megbízta a civileket a leírt feladatok elvégzésére, és ezek teljesítése esetén az önkormányzat két részletben, számla ellenében megbízási díjban részesítette a szervezeteket. A megbízási díj összegét természetesen a képviselő-testület határozta meg, melyet ezúton is közreadunk. (A Gyöngyösbokréta Hagyományörző Egyesület vezetője - az egyik civil szervezetek vezetői számára összehívott megbeszélésen - bejelentette, hogy mivel az önkormányzat támogatta ünnepségüket, nem kötnek szerződést 2009-ben az önkormányzattal.)

Az 5 szervezet számos rendezvény szervezését, lebonyolítását vállalta, vagy az ezekben való részvételt, segítségnyújtást, illetve szereplést is feladatául kapta. Pl.: nyilvánosság napja, falunap, szüreti, idősök farsangja, helyszín biztosítása, járőrözések, szemétszedések, búcsúk, sportrendezvények, kupák, stb. A rendezvényeken kívül mindegyik szervezet vállalta, hogy feladatainak teljesítéséről nemcsak az önkormányzat felé számol be, hanem a Rimóci Újság hasábjain keresztül is.

Az önkormányzat mindezek fejében nemcsak a megbízási díjat, hanem a tulajdonában lévő ingatlanokban helyiséget is térítésmentesen biztosít a szervezetek számára közgyűléseik, rendezvényeik, próbáik idejére. Igaz ez a sportöltözőre, a sportsarnokra, a közösségi házra és a Kobak, illetve a Polgárőrség számára biztosított két irodára is.

A megbízási szerződések teljesítéséről a szervezetek többsége év végéig már beszámolt, így hamarosan az összes kifizetés megtörténhet.

Ez évben az önkormányzat hasonló módon kívánja ösztönözni és „támogatni” a településen működő civil szervezeteket. **Kérem a fenti vagy az újabb civil szervezeteket, hogy amennyiben ez évben is szívesen vállalnának feladatokat, és közreműködésükkel segítenék az önkormányzatot feladatainak ellátásában, a település életének színesítésében, juttassanak el számomra egy tervezetet az idei feladatvállalásokról. Ennek határideje: 2010. március 31.**

Beszkid Andor polgármester

Civil szervezet	Megbízási díj
Rimóci Sport Egyesület	1.200.000,- Ft
Rimóci Hagyományörző Együttes	60.000,- Ft
Rimóci Kobak Egyesület	84.000,- Ft
Rimóci Rezesbanda	100.000,- Ft
Rimóc Polgárőr Egyesület	150.000,- Ft

„A múltba nézve valami fáj,
Valakit keresünk, aki nincs már.
A temető csendje ad neki nyugalmat,
Emléke szívünkben örökké megmarad.”

Köszönetnyilvánítás
Ezúton mondunk köszönetet mindazoknak, akik
**AUGUSZTIN BÉLÁNÉ
(MOLNÁR KRISZTINA)**
(élt 86 évet)

temetésén részt vettek, utolsó útjára elkísérték, sírjára koszorút,
virágot helyeztek és mély gyászunkban osztoztak.
Gyászoló családok

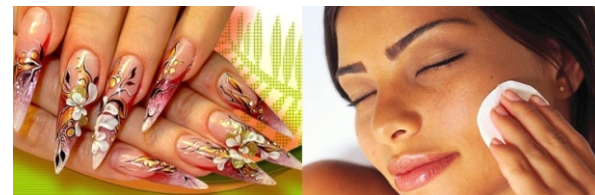
Gondolatok:

Vissza a természethez!

A rádióban hallottam egy műsrot, az készített e gondolatok megírására. Divat a természetes ellenség. Csak semmi mű. Leginkább, ha éléről van szó. Mert ugye, az vagy, amit, megeszel. Éljen a bio!

Egykor az ember azt fogyasztotta, amit talált, ő csak elvette, begyűjtötte, levadászta. Később ez már nem volt elég, így az ember maga kezdte megtermelni, amit aztán betermelhetett. Mert ahogy egyre szaporodott az éhes száj, már több kellett, mint amit a természet kínált. Az ember magának akarta a terület, terület asztalkát. Csakhogy mohóságában nem érte be azzal, ami neki elegendő volt. Így aztán „amit nem adott meg a természet, azt megadja a művészet” jelszóval a maga módján oldotta meg a problémát. Lemondott a természetességről a termelékenységért cserébe. Önzése, pedig letörölhetetlen nyomot hagyott az anyafölt barázdák szabdalta ábrázatán. Lehetett volna másképp? Vajon a bűnbeesést elkerülhettük volna, ha a tudás fájának gyümölcse kukacos? Már az édenben is megtévesztett minket a látszat. /Nem minden arany, ami fénylik./ Az édes csábítás után megkeseredett szándékban a falat. S íme, oktalanságunk jutalmaként azóta is fáradtságos munkával a napi betevőt, és közben sóvárogjuk a paradicsomi ízeket, az eredeti zamatokat. Keressük az igazik. A

Semira Szépségszalón

Értesítem kedves vendégeimet, hogy a Semira szépségszalónban újra igénybe vehetőek a működő építés, manikűr és pedikűr szolgáltatások!

Ezeket Rigóné Tóth Tímea kéz és lábápoló, működőépítő kolléganóm végzi. Hozzá a 06/20-396-7680-as számon lehet bejelentkezni!

A különböző kozmetikai kezelésekre, festésekre, masszázsokra és szolizásra változatlanul alacsony árakon de magas színvonalon várom kedves vendégeimet!

Üdvözlettel: Holeczné Nagy Gabriella

Takarmánybúza eladó

Érdeklődni: Rimóc Község Önkormányzata
Virág László (06/30-983-5621)

Gólyahír: Bangó Milán - 2010.01.10.
Szülők: Bari Valéria és Bangó Árpád

Csemer Márk - 2010.01.12.
Szülők: Csemer Rajmund és Terenyey Petra

Akiért a harang szólt...

Jusztin Mihályné 1922-2010
Golyán Zita 1969-2010

biot. Mára ugyanis ez lett az igazán jó, hasonmása. Olyannyira, hogy göröcs akarásunkban a férge, viharvert almáról is hajlandók vagyunk elhinni, hogy az természetes gazdálkodás gyümölcse, s nem a gondtalanság, a hanyagság eredménye.

Íme, mire képes az elveszett éden nosztalgiaja! Hiába, az illúziók mindig sokba kerülnek. A biotermékek árain ezt tapasztaljuk mi is. De még azok sem visznek vissza a természetbe. Csak talán kicsit közelebb hozzák.

U.L.: Nem ment fel a hegyre, akinek mennie kellett volna. Meglátszik a viselkedésén!

Könyvespolcodon a helye:

Albert Sánchez Piñol: Hidegbőr

Szenvedélyes kalandregény: harc, izgalom kegyetlenség, erotika... és végül talán a szerelem regénye is. S együttal keserű látélet az emberről, aki, csak akkor fedezi fel az idegenben, a furcsában, a különösbőben a szépséget és értelmet, amikor már mindent elpusztított maga körül.

Az elmúlt évek egyik legnagyobb világsikerű könyve.

CD ajánló: Asmegin: ARV

Néprajz zenei optikán keresztül. Ezt nyújtja a norvég folk-black zenekar. Keménység helyett itt inkább az epikus és lírai hangnem a mérvadó. Black metalos momentumok megannyi progresszív hangzásvilágot idéz fel. Hammond-orgona hangszínek, bőseges hegedű kísérettel. A vokális egészen széles skálája van jelen. Sok hallgatást igénylő produktum. Csak „vajt fülűeknek”!!!

Lőrök Sándor

Gyerekszáj a Rimóci Újság postaládájából...

„Palack posta”

Ki ne ábrándozott volna azon, hogy egy palackba vagy ládába rejtett, rég megírt üzenetet talál. Képzeljék, a Rimóci Újság szerkesztőségének ez az álma beteljesült: majd két éve megírt olvasói jelzésre bukkantunk. 2008 tavaszán egy felhívást tettem közzé a sorozatomba: gyerekek mulatságos történeteit vártuk a ládánkba. A láda sokáig üres volt, később is üresnek véltük. Mint kiderült, nem volt az, egy olvasói levelet tartalmazott. Kalandos úton most kaptuk csak kézhez. Annyira jól megszerkesztett és lebilincselő, hogy most teljes terjedelmében szeretnénk közölni. Legyen ez meglepetés Önöknek, a levél írójának (akinek ezúttal is nagyon köszönjük a szívvelengető sorokat), és az unokának, aki azóta megtanult olvasni...

Amikor az én kislányom 5-6 éves lehetett, akkor történt ez az eset. Fánk tészta dagasztottam, ő nézte-nézte, és egyszer csak megkérdezte:

- Anyuci, miért pacsikolod annyira meg azt a tészta?

- Azért kislányom, hogy elaludjon és nagyot nőjön és hízzon is meg jó kövérre választottam. Most letakarjuk a konyharuhával, teszünk rá kis dindukát (kispárnát) és már alszik is.

Én tettem a dolgom, egy idő után úgy gondoltam, már megkelt a tészta és süthetem a fánkot. Mikor kitakartam, a tálban alig két ujjnyi tészta volt, azon pedig sok-sok kis kéz nyoma. Kérdezem:

- Kislányom, mit csináltál a tésztaival?

- Hát csak megkérdeztem, hogy alszik-e még? De már annyira, de annyira megnőtt, meg is hízott, hogy már nem fért a tálba, telis-tele volt, én meg jó megpacsikoltam a kiskezemmél, hogy aludjon még. Ugye jól tettem anyuci? Mondanom sem kell, hogy abból már nem lett fánk, új tészta kellett dagasztanom.

A kislányból anyuka lett, most már neki is van egy hét éves cserfes szájú kislánya. Történt egyszer, hogy Budapesten voltunk a barátnőmmel virágkiállításon vonattal, vagy ahogy ő mondta (2-3 éves lehetett), a csihuval. Szüleivel éltem jöttem az állomásra Szécsénybe, hogy megismerje, mi is az a csihu-csihu. Amikor a vonat látótávolságba került, én már az ablakon kinyitott karral integettem, hogy itt vagyok, jövök. Mikor a vonat erősen fékezve elhaladt előttük, de nem állt meg meg, az én kis unokám kétségbe esve nézett, most mi lesz? Mire széttárta mindkét karját és elkiallította magát: - Ugorj mama, elkaplak!!

Bevásárlóköriút

A vásárlási kultúrát két helyen gyakorolják a gyerekeim: „Hajninéniéknél” meg a Szociba. Itt van alkalom, hogy megtanuljanak köszönni, válogatni, kivárni a sort, mindent a helyére visszatenni, és fizetés után kibontani a csokit. Ha itt tudja ezeket, hiszem, hogy a hipermarketekben sem fog hisztit rendezni, beleharapni a kifizetetlen kiflibe, és berakni a wc papírok közé a mégsem kívánt élelmiszert, csupán azért, mert lusta visszavinni a helyére.

Bevallom az elején, két gyerekkel ritkán megyek vásárolni, leginkább felváltva jönnek velem. Hogy mikor melyik boltba megyünk, több dolgon is múlik. „Hajninéniékhez” leginkább akkor, ha csak ott kapható dolgokat veszünk, vagy ha négyen több dolgot nem tartalmaz a lista. Ugyanis vagy én felejték el ennél többet, vagy nem bírják kivárni a gyerekek, és mivel az ő szemmagasságukban csak a felvágottas pult van, könnyen türelmüket veszítik. Pedig higgyék el, tanulmányt lehetne írni arról is, hogy mikor, ki és hogyan segít a babakocsival való ki- és bemenetelnél!

A Szociba már jóval hosszabb időt képesek eltölteni és még többre

Aztán nyugdíjas lettem, ide költöztem Rimócra a közelükbe. Nagy volt a jövés-menés, egy nap többször is megkérdezte:

- Itt vagy még mama, nem mentél haza? Mikor mész haza?

Ilyenkor leült mellém és azt mondta:

- Most mesélj nekem, de ne könyvből, hanem csak úgy magadtól, tudod, olyan életmesét (megtörtént dolgok), amit szoktál.

Elkezdtem neki:

- Amikor anyucid olyan kislány volt, mint te most, elmentünk nyaralni a tengerpartra. Nagy hosszú vonattal, amin aludni is lehetett, hálókocsik voltak.

- Azért mentetek hálókocsin nyaralni, mert nem volt ágyatok és nem tudtatok hol aludni? Kérdi ő.

- Nem Dorina, nem azért, hanem nagyon-nagyon messze volt és éjjel is utaztunk.

Erre megkérdi:

- Engemet is elvittetek oda?

- Nem, téged nem vittünk oda.

- És miért nem?

- Hát mert még nem voltál meg.

- Azért nem voltam meg, mert annyira elbújtam a buszmegállóba, hogy nem találta meg, mire elindult a vonat??

Egy alkalommal, azzal állt élelem, hogy megkérdezte:

- Mama, aki nálad itt alszik, az vendég?

- Igen, az vendég.

- És a vendégeknek kedvébe kell járni?

- Hát persze, te leszel a vendégem.

- Jó, akkor ágyazzunk be!

Korán volt még nagyon, de a vendég kérése, parancs.

- Na, mama, most már huncutkodjunk az ágyba!

Az abból állt, hogy eljátszottuk a csön-csön gyűrűt, a csip-csip csókát, énekeltünk, vicceket meséltünk és

nagyokat nevtünk. Már későre járt, mikor mondtam, aludjunk már, mert éjszaka van. Mire ő:

- Nincs éjszaka még, nézd, nézd mama az ablakot, milyen világos van odakint.

- Mert telihold van mondom én.

- Mivel van teli a hold és ki rakta teli? Kérdi ő.

- Senki, csak így mondjuk, mert olyan nagy kerek - válaszoltam.

- Amikor meg olyan vékony, mint a kifli, akkor meg éhes? Meg akarom nézni, nézzük meg mama, légyszi!

Már nyitotta is az ajtót, néztük, de nem láttuk. Az udvarról sem, bementünk a kertbe, végigjártuk mind a négy sarkát, de nagy diófa eltakarta a kövér holdat. Ekkor Dorina befutott a kapukulcsért és már mentünk is ki az utcára, mindketten papucsba, én egy szál hálóingbe, ő pizsamába, de kéz a kézben, és kerestük, melyik ház udvarán keresztül látjuk meg a holdat. Végre sikerült teljes nagyságban meglátni. A kis unokám csak nézte-nézte, aztán megszólalt:

- Mama, ki mondja meg nekem, hogy ki volt az az ember, aki azt oda felvitte, olyan magasra? És mivel ment fel? És ki rakta fel azt a sok-sok csillagot, és mivel ragasztották oda, hogy akkor sem esnek le, mikor az a nagy eső esik? Azok nem áznak el?

Erre csak azt tudtam válaszolni, hogy ez olyan hosszú mese, amit majd az iskolában a tanító néni mondanak el. Közben visszaértünk az ágyba és azt mondta:

- Jól van mama, most már aludjál! Én még gondolkodok, de becsukom a szemem pihentetni, mert elfáradt a nézésbe.

Egy nagymama a Nagykert utcából:

Huszárné Egyed Julianna

Rimóc, Nagykert út 18.

lennének képesek. Köszönhető ez annak is, hogy a játéksarok számtalan csodát tartalmaz és mindig van egy-egy eladó néni, aki készségesen el is szórakoztatja őket néhány percig, míg anya szalad egy kört. Persze itt a pénzköltés veszélye is nagyobb, legalább is a kísértés biztos, hogy abból is veszünk, amiből nem is akartunk. De a nagyobb most már a pénztáros néni nevét is tudja, meg hogy mit, hol találunk és tudja, hogy nem vehetünk meg mindent, amit kigondol, csak egy kívánsága lehet, ha meggondolja magát, az első választás visszakerül a helyére. Egyszerű, egyértelmű, de kevés szabály alapján vásárolunk. A tapasztalatom az, hogy így nem kell rettegni attól, hogy a gyerek jelenetet rendez és elkerülhetők azok a kínos percek is, amikor a bolt közepén ordít és ki kell rángatni. És nem veszünk kenyeret. Meg tejet se. Pedig azért mentünk. Persze „rossz” napok nálunk is vannak, de kitarok. És hála Istennek, úgy látom nem vagyok egyedül a rimóci boltokban, akik gyerekekkel kísérletezve vásárolnak.

Az élmények rögzülnek bennük. Onnan tudom, hogy a lányom a minap így szólt: „Anyá veszel nekem paprikát „Hajninéniéknél”? És gumicukrot a Szociba...”

Rendületlen vásárlási kedvet kíván: Kaluzsa Mónika

Ülésteremből

A 2010. év első testületi ülése január 14-én 18 órakor kezdődött. Jelen voltak: Golopi Károly, Vincze Attila, Vinczéné Percze Gizella, Pásztor Antalné, Holeczné Petrovics Irén, Juhász Vincéné képviselők, Beszkid Andor polgármester, dr. Hegedűs István jegyző. Igazoltan távol volt: Laczkó Anzelm képviselő. Beszkid János és Kiss János képviselők a képviselő-testület ülésének megkezdése előtt telefonon jelezték, hogy későbbi időpontban fognak érkezni. (Beszkid János 18 óra 44 perckor, Kiss János 18 óra 59 perckor érkezett meg.)

Első napirendként a köztisztviselők cafetéria juttatását tárgyalta a testület. Ennek oka, hogy az országgyűlés eltörölte a korábbi hideg étkeztetési juttatást és a ruházati hozzájárulást, azonban kötelező jelleggel előírta a cafetéria juttatást. Ennek keretösszege a törvény rendelkezése szerint minimálisan bruttó 5 x 38.650 Ft/év/fő, azaz 193.250 Ft/év/fő, maximálisan 25 x 38.650 Ft/év/fő azaz 966.250 Ft/év/fő lesz. A képviselők figyelemmel az önkormányzat teherbíró képességére, az állami normatívák csökkenésére, a megnyert pályázatok önerő szűkségletére továbbá a fentebb említett múlt évi külön juttatások mértékére, a minimálisnál alig magasabb bruttó 225.000 Ft/év/fő összeget fogadták el. Egyúttal minden véleményt nyilvánító képviselő megjegyezte, hogy a közalkalmazottakról sajnálatos módon elfeledkezett a törvényhozó.

A második napirendi pont keretében az intézményi térítési díjakról történt előterjesztés. A törvényi szabályozás a térítési díjak meghatározásának határnapot szab, jelen esetben 2010. március 1. napja. Ezen oknál fogva az előterjesztés tájékoztató jellegű volt, azt további kidolgozás után a testület újra tárgyalja.

Harmadikként a törvény által kötelezően előírt pedagógusi pótlékkeretet tárgyalták a képviselők, mivel a tanév elején csak január végéig állapítottuk meg erre a kötelező pótlékre felhasználható keretet. Akkor még nem láttuk, hogy a 2010. évre vonatkozó költségvetési törvény milyen számot fog mutatni. Azóta ezen törvény elfogadásra került. A törvényben meghatározott összeg 5.250 forint/fő/hó. Mivel a településen 23 pedagógust foglalkoztatunk, a keretösszeg egy hónapra vonatkoztatva 120.750 forint. Ezt az összeget hagyta jóvá a testület.

Hozzájárultak a képviselők ahhoz, hogy dr. Hegedűs István, községünk jegyzője Nagybárcányban is jegyzői feladatokat lásson el addig, amíg oda az első érvényes jegyzői pályázat beérkezik, de legfeljebb 6 hónapon keresztül.

A szálláshelyeink jobb kihasználása érdekében csökkentette a testület a szállásdíjat. Így az ülés napjától egy éjszaka a rimóci vendégházakban 2700 Ft-ba kerül. Az összeg tartalmazza a 25 % Áfa-t is.

Jóváhagyták a képviselők az idősök farsangja alkalmából a 70 éven felüliek számára elkészülő ajándécsomagra fordítható összeget is, mely 1.000 Ft/fő. A 248 meghívott vendég ajándéka közel negyed millió forintba kerül.

Az ülés ezek után egyéni kérelmek megtárgyalásával, zárt ülés keretében folyt tovább.

Beszkid Andor

Februári programok a szécsényi Krúdy Gyula Városi Művelődési Központ és Könyvtárban	
További információ: tel.: 32/370-860	
Február 9.	13.00 Ifjúsági Filharmónia (Egri Szimfonikus Zenekar)
Február 13.	19.00 Óvodai jótékonysági bál
Február 14.	18.00 Valentin napi mozi
Február 16.	16.00 Szépkorúak klubja és az Őszi Alkony Nyugdíjas Klub farsangi összejövetele
Február 21.	9.00 Horgászgyűlés
	9.00 Biztonsági ór tanfolyam (beiratkozás)
Február 24.	10.00 Zsebibaba klub
Február 25.	11.00 Füleki Zsákszínház: Vértestvérek c. musical (diákelőadás)
	18.00 Füleki Zsákszínház: Vértestvérek c. musical (városi előadás, belépődíj: 300 Ft/fő)
Február 27.	19.00 IGLICE Jótékonysági bál

„Az idén sok dolgunk lesz...”

Ez a mondat egy beszélgetés közben hangzott el tőlem, melyre felkérést kaptam, írjak róla az újságunkban. Nos, megpróbálom összefoglalni, mit is értettem a hirtelen kimondott mondat alatt.

A pályázati sikerek tekintetében az elmúlt évek egyik legsikeresebb éve volt a 2009. Ennek következtében valóban sok dolog áll előttünk. Hogy mik ezek?

● Folyik az Akácós úti ikerlakások felújítása, ahol a Gyerekház folytatja, a Tanoda megkezdte működését.

● A mindennapokban elvégzendő teendőkön túl meg kell valósítani a polgármesteri hivatal szervezetfejlesztését.

● Ki kell építeni a templom melletti Szent Erzsébet teret, ahol elhelyezésre kerül Tóth Dávid szobrászművész Szent Erzsébet szobra.

● Ki kell alakítani a palóc főköthő kiállítást, amihez meg fogjuk vásárolni a Hunyadi úti vendégház melletti ingatlant.

● Tovább folytatjuk a templom melletti iskolaépület rekonstrukcióját, ami a vizesblokk felújítását, a terem padozatának cseréjét, osztályonként kézmosók elhelyezését, továbbá a mosdók előtti folyosóra a természetes fény bejuttatását jelenti.

● Az óvoda épülete két akadálymentes bejárattal, akadálymentes mellékhelyiséggel, a folyosója új burkolattal gazdagodik.

● A Varsányi úti vendégház udvarán egy palóc stílusú pihenőház építését kezdjük meg.

● Felújítjuk a Petőfi utat átereszeivel, kapubejáróival együtt.

● A falunk biztonságosabbá tétele érdekében kamera-rendszert építünk ki, melyet a polgárőrség is folyamatosan felügyel.

● Elbontjuk az új öltöző melletti régi öltözőt, helyén új, a szertárt, nézői WC-t és büfét is magába foglaló épületet létesítünk.

Reménytelen pályázat van benyújtva az ÖNO és a Közösségi Ház bővítésére és felújítására is. Mindkettő több, mint ötven milliós beruházást céloz meg.

A felsorolt fejlesztési feladatok elvégzésére sikeres pályázatainknak köszönhetően lesz lehetőség.

Míndezenek mellett komoly feladat és kihívás ebben az évben az intézményeink működésének fenntartása, a település üzemeltetése, hiszen fokozatosan csökken az ehhez nyújtott állami támogatás.

Szintén nem elhanyagolható, hogy az állandó dolgozók mellett évente kb. 60 embernek biztosítunk több hónapon át munkát, így kenyeret is a család asztalára.

Beszkid Andor

Az idej első veradásról

2009. január 10-én került sor az idej első veradásra, amelyen **104** fő jelent meg, akik közül 24 kiszűrt személy volt, **80** fő pedig mindig újra vérével segített embertársain.

2 új veradó is volt:

Tóth Erik (szül.idő: 1990.05.27.)

Golyán József (szül.idő: 1979.06.11.)

*Mindenkinek köszönjük a részvételt!
Vincze Nikolett*

Év végi beszámoló a Rimóci Egyházközség életéről - visszatekintés 2009-re, mi történt, merre és hová tartunk -

Egyre kevesebb a vallásukat gyakorló keresztények száma. Több a távol maradó, pogányszokásokat felelevenítők köre. A maguk módján vallásosak. Nincs összetartás, hiányzik nem elég erős. Sok hibát, okot találunk és mondunk az egyházra, emberekre, személyekre. Mert ha másképp tenné, azt nem úgy kell. Minek menjek oda, én az egyházat másképp képzelem el. Vagy sehogy, engem nem érdekel. Akkor mi az, ami életben érdekli? Vannak céljai? Tervei? Az életét hogyan éli? Szétesőben van az egész társadalmi élet is. Mind e mögött a SZABADOSSÁG, van. Nincsenek mércék, erkölcsi normák. Nincs rend! Nincs következetesség! Nincs igényesség! Összekeveredtek-felcserélődtek az értékek. Nincs ünnep! Sem családi, sem társadalmi, sem egyházi. Csak úgy vannak az emberek.

Eldobták Istent. Az erény, erkölcs, példaképe nem lehet az ember. Aki maga is hajlamos a rosszra, a bűnre. Meg is teszi, abban él. Ez a nagy baj. Az emberek egymást nézik, követik. Mit teszi! És ez úgy gondolja, feljogosítja és mentesíti is bármilyen felelősség alól. Mert ha más megteheti. Ő miért nem?

Az emberek egymás magatartás formáját másolják, utánozzák. Ebben a van a gyengeség, a tévút. Az ember embernek farkasa mondja a latin közmondás. Megezik egymást. Szó szerint, ez történik tönkretenni, gyűlölni, átkozni, belekötöni, lejáratni. Marakodni.

De honnan van ez Uram, amikor Te, jó magot vetettél? Ellenség műve ez. Aki éjjel, titokban, konkolyt hintett!

Igen. Az ellenséget a rossz a gonoszság szerzőjét nem akarjuk megnevezni. A Sátánt. Az elhomályosult tekintet, a vakságban megátalkodottságban élő ember erre képtelen is. Ezzel nem is kell foglalkozni, mert nincs is ilyen, mondja. Elfogadja, elfogadtatták vele. Becsapták és ő hagyta.

Szabadulni a köteleléktől, bizony nehéz. De kell. Jézus Krisztus szeretettel, ugyanakkor határozottan erre, bátorít. Más kiút nincs. Megújulás szentségi élet. A gonosz megtört hatalmát, a bűn sebeit Jézus Krisztus tudja begyógyítani.

Igen fontos a hitoktatás. A személyes példaadás semmi nem múlja fölül, és nem is helyettesíti. Tudom, vannak programok, és jó, hogy a szülők gondolnak-gondoskodnak, hogy gyerekeik tehetségét, képességeit fejlesszék, időben felismerjék. Legyenek nagyszerű emberek. Szívvel kívánom. De legyenek nagyszerű keresztények is Istennek is teljék kedve bennük. Növekedjenek, korban, bölcsességben, erényekben és Isten szeretetben is. Az a kérés, fontolják meg, egy Csütörtöki nap délutánjának félórát töltsük együtt az Úr Jézus előtt. Semminek nem megy rovására, az Isten előtt, Istennel töltött idő.

CSÜTÖRTÖK minden egyes alkalommal szentségimádás lesz. Felváltva, egyik alkalommal csendes, következőben, az iskolások, harmadik héten a felnőttek-rózsafüzér társulat tagjai vezethetik, utolsó héten ismét csendes ima.

Kis lépésekkel, lehet elindulni, haladni. Erre képesek vagyunk. Ennek szép példáját, örömet láthattuk, a vasárnapi karácsonyi koncerten is. Énekeljünk, örvendjünk, Istennek, és imádjuk is. Újra meg kell tanulnunk ezt. Kis lépés plébániai játszóházas napok, gitáros szentmisék. Adventi koszorúkészítés. Ehhez kérem az ötleteket, segítőket, akik felvállalják, lennének szervezői, életet, támogatói.

Néhány változás a keresztény sosem lehet a látszat, a megszokás embere. Tudomásunk van arról, látjuk, és nem tartható fenn, olyan állapot, ami körül folytonos változás van. Nincs értelme a látszat fenntartásának. Itt minden rendben van, templomaink tömve, imádkozó, vallásukat gyakorló emberekkel. Nekünk „misézni kell”! Igen kell, de nem liturgia rovására. Visszaadni, megélni, a legszentebb áldozat misztériumát. Hitünknek, örök életünk, Jézus Krisztusnak ajándékát, vágyakozva, csodálattal, bensőségesen fogadni.

Nem az, hogy misét mondatok, én adok lehetőséget Istennek. Jézus Krisztus önmagát adja, jön. Itt van köztünk. De a beszélgetés, rágózás, telefon azt sejteti, ez nem igazán tudatosul. Szólok mire, maga végezze a dolgát. Igen, valóban, a szentmisét, „megrendelte”.

Munkálataink: A templomtető-torony felújítása - jövő. A közbeszerzési eljárás lefolytatása van, előkészület. Köszönjük az első vasárnapi adományokat. Továbbiakban csak az egyházmegye által, illetve a fűtés, húsvéti virágra díszítésre való gyűjtést marad, a vasárnapi persely mellett.

Megköszönöm a kedves híveknek, hogy egyházközségi hozzájárulásukkal, anyagi támogatásukkal, munkájukkal, adományaikkal támogatták, fenntartották 2009-ben egyházközségünket. Bevételeink Önöktől, az Önök jóvoltából van, minden egyes fillér. Az egyházi hozzájárulások mértéke 2500 Ft/fő a jövedelemmel rendelkezők esetében.

Köszönet: képviselő-testületnek, kántornak, hitoktatóknak, sekrestyésnek, kis-zenekarnak, fiataloknak, közösségi programok szervezőinek, díszítőknak, ministránsoknak munkájukért, amellyel szolgálják egyházközségüket.

Köszönöm a polgármesteri hivatal, a posta, a takarékszövetkezet, az iskola, az egészségügy dolgozóinak, az intézmények vezetőinek és pedagógusaink segítségét! Isten áldja őket és segítse mindennapi küzdelmeikben! Adja, jutalmazza százasorosan fáradságukat, áldozatukat és adakozó, bőkezűségüket! Köszönet támogatóinknak, akik adományokat adtak a plébániai játszóházas napokra.

Istentől megáldott békés, boldog újévet kívánok a rimóci egyházközség minden lakójának!

Urus Attila plébániai kormányzó

Statisztika

Keresztelés: 15 (8 fiú és 7 lány)

Szentségi házasság: 3

Elsőáldozók: -

Elhunytak: 21 (9 férfi és 12 nő)

(a betegek szentségével ellátva 15-en voltak)

A betegek világnapján 68 személy vette fel a betegek kenetét.

Szentmisén való részvétel:

- szombat-vasárnap: 100-150 fő,

- ünnepeken (Karácsony, Húsvét): 400 fő

Hitoktatáson 108 fő vesz részt.

„Régi idők farsangja”

A farsang időszaka vízkereszttel kezdődik és a húsvétvasárnapot megelőző 40 napos böjt kezdetével zárul. A farsang a tél és a tavasz küzdelmének szimbolikus megjelenítése. A farsangi szokások, hagyományok jelzik a tavasz közeledtét. Hazánkban is élt az a szokás miszerint Cibere vajda és Konc király, azaz a böjt és a farsang tréfásan megküzdenek egymással. Vízkeresztkor Konc király győz, jön a farsang, húshagyókedden (a böjt kezdete előtti napon) Cibere vajda győz, a böjt átveszi hatalmát a farsangi Konctól. Böjt időszakában fújnak a sokszor viharos, de tavaszt hozó *böjti szelek*.

Nálunk a farsanghoz gazdag szokáshagyomány kapcsolódik. Ez a gonoszűző, termékenységvarázsló, álarcos, alakoskodó szokások többnyire februárban, a farsang végére, *farsang „farkára”* összpontosultak: *farsangvasárnapra, farsanghétfőre és húshagyókeddre*. A farsangi időjárásból jósltak a következő időszak természetére, termékenységére. A *farsangi köszöntőkkel* is az esztendő jó termését, az egyén és a közösség életének sikerét akarták befolyásolni, a szó varázserejébe vetett hit alapján. Ilyenkor vannak az álarcos, jelmezes, batyus bálók, de számos termésvarázsló, gonoszűző cselekmény, hiedelem is fűződik hozzá. Országszerte megtalálható szokás volt a *téltemetés, télkihordás*, amikor a telet jelképező bábót sok tréffával fűszerezve elégettek vagy vízbe fojtottak. A farsangi alakoskodó szokások közül a legismertebb a Mohács környéki dél-szláv eredetű busójárás. Farsang idején hosszú téstát főztek a húslevesbe, hogy nagyra nőjön a kender.

Rimócon is éltek a farsanghoz kapcsolódó hagyományok, népszokások. Farsang utolsó 3 napján vasárnap, hétfő, kedd bált rendeztek a fiatalok, ahol kedvükre mulattak. Elengedhetetlen volt a kocsonya, amit minden család elkészített, valamint vasárnap pampuskát, hétfőn rétest, kedden pedig heróket sütöttek. A falubéliek meglátogatták rokonaikat, ahol köszöntöket mondtak. A kisebb gyerekek egy héten keresztül húshagyókedd előtt rossz fazekakat kongatva körbementek a falun, mert ahogyan „*farshang*” neve is mondja, a hangoskodás ideje van! Többben, főleg cigányok járták a falut, kezükben hosszú nyársbottal, s énekelve szalonnát, pampuskát kértek, melyeket rászúrták a nyársra. Mások maskarába öltözve járták a falu utcáit, közben kormot kentek a nézelődőkre, vagy megszórták őket magvakkal. A farsang végeztét húshagyókedden este 10 órakor harangszó jelezte, ekkor befejeződött a mulatság, véget ért a tánc és kezdetét vette a 40 napig tartó böjt.

Vincze Ágota

Új Kresz tábla a faluban

A faluban új közlekedési tábla került a Hunyadi úti iskolához, egy megállni tilos tábla.

Erre azért volt szükség, mert bevált gyakorlat volt, hogy az iskolához vagy a templomba gépkocsival érkező lakosság az úttest mindkét oldalán megáll, így nem marad meg a Kresz által előírt 3 méter széles hely a közlekedők számára. A 3 méter széles mozgásteret azért kell a folyamatosan haladóknak biztosítani, hogy az álló járművektől biztonságos oldaltávolságot tudjanak tartani.

A közúti jelzőtáblák közül a járművezetőkkel a kötelezettségeket, korlátozásokat, tilalmakat vagy veszélyeket, amelyekre az adott helyen a szabályokba foglalt viselkedési előírások megtartása mellett figyelemmel kell lenni. Ennek a hasznosságát vagy szükségességét nem lehet mérlegelni. A jelzésekhez való alkalmazkodás kötelezettsége, az azokról alkotott véleménytől függetlenül fennáll.

Az iskolánál a megállni tilalmat jelző táblát az úttest mellett, menetirány szerinti jobb oldalon helyezték el. Nem pontosan az útkereszteződés elejére, hiszen tilos megállni az útkereszteződésben és az úttestek széleinek metszéspontjától számított 5 méter távolságon belül. A Kresz által előírt 5 méter szabadon hagyására azért van szükség, mert az átlagos szélességet vagy hosszúságot meghaladó járművek és járműszerelevények akadálytalan bekanyarodása csak így lehetséges.

A kihelyezett táblán kiegészítő információ is szerepel, mégpedig a „200 méter”. Tehát a Hunyadi úton lefelé közlekedve a menetirány szerinti jobb oldalon tilos megállni.

Biliárdverseny

Sokak kérésére január 29-én, péntek este biliárdverseny volt a Dr. Manga János Községi Házban. A versenyt Rimóc Község Önkormányzata és a Rimóci Ifjúsági Egyesület támogatta, melyet ezúton is szeretnék megköszönni.

Nyolc lelkes résztvevővel vágtunk neki az estének és tizenkét izgalmas parti, továbbá három óra leforgása alatt kialakult a végeredmény (a „hazai pálya előnye” kifejezés itt is érvényesült):

1. Vincze Zsolt 2. Kormány Lajos 3. Bablena Ferenc

Gratulálok a győzteseknek, és bízom benne, hogy a következő megmérettetésen többen leszünk! **Vincze Zsolt** kulturális szervező

Helyreigazítás

Kedves Rimóci Újság olvasók!

Nem tudom, ki mennyire alaposan vagy figyelmesen szokta olvasni a RIMÓCI ÚJSÁG-ot. Mi szerkesztők az újság megjelenése előtt az elejétől, a végéig betűről-betűre végig olvassuk, ellenőrizzük a nyomtatásba kerülő lapot.

Am hiába a sok szem, a figyelem, néha mégis elkövetünk egy-egy hibát. Volt már erre több példa is az újság tizenöt éves fennállása óta. Még olyan is előfordult, hogy valamelyik falinaptárunkban a húsvéthétfő keddre esett.

Most a 2010-es falinaptáron találhat baktit a figyelmes olvasó. A mi falinaptárunk jellegzetessége, hogy különböző színekkel jelöljük az adott hónapban nekünk fontos eseményeket, rendezvényeket.

Az idén február hónapban rossz helyre kerültek az eseményeket jelölő színes korongok. Az idei jótékonybál - melyet a Rimóci Hagyományörző Együttes és a Rezesbanda szervez - február 20-a helyett **13-án** lesz, az idők farsangja 21-e helyett **14-én**, az óvodai farsangot pedig 19-e helyett **15-én** rendezik. Az említett hibákért minden olvasónktól szíves elnézést kérünk. *Remélem ettől függetlenül - a hibáink ellenére - továbbra is hűséges olvasói maradnak a Rimóci Újságnak.* **Üdvözlettel: Beszkid János**

Ennek a figyelemfelhívó cikknek a megírására azért volt szükség, mert eljöhét az az idő, mikor a rendőrség egyik körútja alkalmából esetleg talál szabálytalankodó autóst. Tudni kell, hogy a tiltott

helyen való parkolás büntetési tarifája igen magas. A rendőrség tiltott helyen való parkolásnak veszi azt az esetet is, ha egy autós a forgalommal szemben áll meg. Ettől szeretnénk a falu lakosságát megvédeni! *Mindenkinek balesetmentes és szabályokat betartó közlekedést kívánunk a polgárőrök!*

ISKOLAI HÍREK

Karácsonyi ünnepség az általános iskolában

Fenyőillat, gyertyaláng, ajándék, mennyből az angyal. Különös ünnep a karácsony. Jézus születésének és a szeretetnek az ünnepe. Az egyik legszebb és legörömtelibb ünnep a világon.

Hagyományainkhoz híven decemberben az ünnepek közeledtével az alsó és a felső tagozatos gyerekek karácsonyi műsorral kedveskedtek egymásnak és az érdeklődő vendégeknek. Erre a meghitt karácsonyi műsorra december 21-én került sor a Közösségi Házban. Az

épületbe érkezőket karácsonyi dallamok, énekek fogadták, melyek azonnal kellemes meghitt ünnepi hangulatot teremtettek. Az ünnepséget Kukurta Mónika (6. osztályos tanuló) kedves, szép gondolatokkal nyitotta meg. Az alsó tagozatosok hangulatos, érdeklődő versekkel, énekekkel készültek erre a gyönyörű napra. E zenés összeállítás után Beszkid Mátyás (4. osztályos tanuló) szép karácsonyi dalt adott elő zongorán. Ezt követte a felsősök előadásában a segítőkészségről szóló szép, tanulságos karácsonyi történet. A műsorszámok után a záróképben a szereplők csillagszóróval, ill. gyertyával a kezükben énekeltek a Boldog Karácsony című dalt. E színvonalas műsorral kívántak mindenkinek boldog, meghitt karácsonyi ünnepeket.

Palánki Boglárka

FIZIBUSZ az iskolában

Az ELMŰ és az ÉMÁSZ ebben az évben is meghirdette az Energia Suli és a Fizibusz pályázatát.

Ebben a programban a diákok játékos formában tanulhatnak az energetikáról, izgalmas és élménydús program keretében találkozhatnak a környezettudatos energiafelhasználás módjaival. A Fizibusz Program célja a reáltantárgyak megszerettetése egy tudományos ismeretterjesztő „show-műsor”, látványos kísérletek segítségével.

Az ismeretterjesztő előadást az Eötvös Loránd Fizikai Társaság szakmai támogatását élvezti és eddig kb. 400 iskola csaknem 70.000 tanulója találkozott vele.

Iskolánk is pályázott erre a programra, és 2010. január 26-án hozzánk is megérkezett a Fizibusz mikrobusz demonstrációs eszközökkel, technikai felszerelésekkel, melyekkel rendhagyó tanórát tartottak minden tanulóknak. Az oktatóprogram illeszkedett a környezet- és természetismeret, a fizikai tananyaghoz, illetve ismereteket nyújtott az energetika, a tudatos és a takarékos energiafelhasználás témakörben.

Az előadást tanulóink nagy izgalommal hallgatták, ami oda-vissza kommunikációra épült és aktívan részt vettek a kísérletekben is. A közel másfél órás programot mindvégig érdeklődéssel hallgatták, „játsozták” végig.

Kiss Józsefné

Rejtvényfejtők figyelem!

A Szent István Általános Iskola Óvoda és Könyvtár egy kellemes és szellemes, ugyanakkor szórakoztató és ismeretszerző estre hívja a 35 éven felülieket.

Időpont: 2010. február 27. szombat 17⁰⁰

Helyszín: dr. Manga János Közösségi Ház

3 fős csapatok nevezését várjuk a település intézményeiből, civil szervezetektől, vagy csak az erre az alkalomra szerveződött kis csoportok jelentkezésére is számítunk.

Nevezni az intézmény vezetőjénél:

Kiss Józsefné iskolaigazgatónál a 06-30/501-06-27;

Kissné Erzsike könyvtárosnál a 06-30/963-55-40 telefonszámon, illetve személyesen lehet.

Az idő hasznos eltöltése mellett értékes jutalomban részesülnek a legjobbak!

Kiss Józsefné

A Magyar Kultúra Napja

Kölcsey Ferenc 1823. január 22-én fejezte be nemzeti imádságunkat, a Himnuszt. Erre emlékezve a szécsényi Krúdy Gyula Művelődési Központ immár 20. alkalommal adott otthont a Magyar Kultúra Napjára szervezett versmondó és népdaléneklő versenynek 2010. január 23-án. A rendezvény a Himnuszt közös éneklésével kezdődött. A köszöntők után a közönség megismerkedhetett a Himnusztörténetével, irodalmi összeállítást láthatott színjátszós fiatalok előadásában. Ezt követően korcsoportonként zajlott a verseny. A megmérettetésen nógrádi és határon túli magyar diákok vettek részt. Már hagyomány, hogy iskolánk is képviselteti magát a vetélkedésen. Idén verssel készült Holecz Zoltán 3. osztályos, Jusztin Edina 4. osztályos, népdalt énekelte Pásztor Roland 6. osztályos tanuló. A zsűri Rolandot különdíjban részesítette, de a szavazóink is dicséretet érdemelnek előadásukért. Külön köszönet Beszkid Andor polgármester úrnak, aki a község nevében jutalmazta a rimóci kisdíjakat. Az eredményhirdetés után a Szózat éneklésével vettünk búcsút egymástól, a jövő évi viszontlátás reményében.

Bárány Árpád

TÁVOLBÓL... Rimóciak a nagyvilágban

Sorozatunkban az élet által tőlünk távolra sodort rimóci embereket kérdezzük: mi lett velük, hol és hogyan élnek most, mit jelent számukra a szülőföld és mit éreznek, ha Rimóc nevét hallják? Reméljük olvasóink érdeklődéssel kísérik figyelemmel rovatunkat és benne a volt rimóciak történetét.

Kedves Falumbeliek!

1983. augusztusában kezdtem el dolgozni első munkahelyemen a Szolnoki Kőolajkutató Vállalat szegedi üzemegeységénél Szeged-Algyőn. Ekkor még nem gondoltam arra, hogy ez a város lesz az, ahol két lányom, Alina (1998) és Míra (2005) megszületik és feleségemmel, Vizoviczkiné Patterman Ildikóval élünk és dolgozunk.

Pontosan 20 évvel ezelőtt 1990. januárjában a Rimóci KT.VB GAMESZ dolgozójaként népszámláló megbízással Nemesudvar, Dankó, Akác és Magashegyi út vége területen a rimóci lakosok adatait vettem papírra.

Új szelek fújtak. Februárban jöttem Szegedre, ahol munkát és lakhatást kerestem. A menyasszonyom - aki Balassagyarmatról származik - a Juhász Gyula Tanárképző Főiskola hallgatója volt ekkor. Végül a MÁFI Dél-alföldi Geológiai Szolgálatánál sikerült munkát találnom, a Károlyi Mihály Kollégiumban pedig szállást. Két év múlva - amikor a Kollégium gondnokaként dolgoztam - találkoztam a falumbeli Balázs Gyöngyivel és férjével, Vidu Pállal, akik szintén itt laktak.

Kisebbs-nagyobb megszakításokkal 26 éves koromig laktam Rimócon. A középiskolába Tatabányára jártam, igen erős tájszólással beszéltem ekkor, a volt osztálytársaim ma is emlegetik, de ismerik a malomkalács ízét is, meg a Szarkavölgyet. Tatabányán már évek óta a barlangász csoportban együtt sportoltam egy helyi sráccal, Herczeg Gáborral. Két vagy három év elteltével mondja: „Megyek a rokonokhoz Hollókőre”. Mondom neki: „Te Herczeg, akkor mi rokonok vagyunk!” Hosszú évekkel később Szegeden a kollégiumba találkoztam egy Barta Károly nevű szentesi egyetemistával. Apukámnak említettem, aki mondta, hogy a Diósban lakott egy erdész, aki szentesi származású volt. Kérdezzem meg, nem rokonok-e. Kiderült, hogy az édesapja. „A világ kicsi és kerek!”

A határőrségnél szolgáltam a katonaidőmet. Nyírbátorban voltunk kiképzésen - a szakaszban hárman voltunk rimóciak, az én becenevem „Rimóc” volt. (R. Fecő ne mosolyogj!)

Ismerem és végtelenül szeretem a rimóci tájat, a Darázsdótól a Pusztavárig, a Sajgótól a Plaki-hegyig keresztül-kasul bebarangoltam gyerekkoromban és ma is. Úgy gondolom, egy ember egyénisége kb. 20 éves koráig alakul ki, utána a tudása, tapasztalata nő, de az „alap” nem változik.

Én is, mint nagyon sokan, ezt az „alapot” Rimócon, a szüleimtől és a többi felmenőmtől - akiket ismertem, és akiktől csak hallottam - rokonaimtól, tanáraitól, szomszédoktól, barátoktól, a falumbeliektől kaptam. A fentiekből következik, hogy rimóci voltam, vagyok és az is maradok, az nem számít, hogy az ország-világ mely táján járok vagy élek. Mindig büszkén vállaltam, hogy rimóci vagyok.

Bár 1990-ben nősültem, 1996-ban lettem „házas ember”. Az „Öreg Vízó” házát - amelyet a nagyapámék építettek - azóta bírom a feleségemmel együtt. Tavaly a mórakalmi vásárra (Szegedtől Ny-ra, kb. 30 km) egy árus hallotta, ahogy beszélek, és rám kérdezett. „Mi újság Salgótarjánban?” „Nem tudom, mert rimóci vagyok, és közel 20 éve Szegeden lakom.”

Az ország különböző részén találkozom emberekkel, megkérdezik, honnan jöttél? Azt válaszolom „Szegedről”. „Hallom a beszédeden, hogy valahogy érdekes.” - „Azért, mert nem „szögedi” vagyok, hanem palóc” Rimócról. A feleségem szerint akkor „váltok át” igazán, amikor a Darázsdó tetejéről meglátom a falut. Amikor kiderült, hogy Szegeden fogunk lakni, másodállásban, foglalkozni kezdünk az „Oriflame” svéd kozmetikai cég termékeivel. Elsősorban azért, hogy szegedi és környéki emberekkel ismerkedjünk, barátkozzunk. Folyamatos munkával, egy országos, majd később határokon is átívelő üzleti (baráti) kapcsolatokat ápolunk. Sikerült eljutnunk több nemzetközi konferenciára is. Barcelonában az Olimpiai stadionban, 40 nemzet zászlóvivőjével együtt vittem büszkén a magyar zászlót hortobágyi csikós ruhában. Szerettem Szeged városát, szem előtt tartva, hogy Mikszáth Kálmán, a legnagyobb palóc író e városban vált írásaival ismertté. Igaz, hogy nincsenek a közelben akkora erdők, mint felénk, de az ártéri erdőknek is meg van a varázsa. Bejártam a nagy részüket és szívesen mesélek róla a szegedieknek is. A vetegetési fehérvárról, melynek mellmagasságban 12 m a kerülete, kb. 40 m magas és 160 éves volt. A körtvélyesi holtágról (érdekes a névazonosság a mi patakunkkal), ahol megtanultam tisztai ladikot (hossza kb. 8 m) hajtani, igaz, hogy két oldalról, de Uram bocsá, nem e táj szülőtte vagyok. Az Ópusztaszeri Történeti Nemzeti Emlékparkról - ahol Feszty Árpád A magyarok bejövetele c. körképe is található -, úgy gondolom, ezt a művet minden magyar embernek legalább egyszer látnia kell. Sokszor ellátogatunk a Fehértói madárkilátóhoz, ahol a vonuló madarak életét tudjuk megfigyelni. A Tisza ciánszennyezés utáni „figyelmes időszakában” közvetlen közelről láttam a folyó „kérész életű virágzását”. Sok barátunk, haverunk, ismerősünk van a városban, szögediek és betelepültek egyaránt. Minden iskolai szünetben jeles napon - és van, amikor azon kívül is hazajövünk. Nekem majdnem minden nap jeles nap, amikor jövök kb. 270 km-t a szabályokat betartva, ami megközelítőleg 3 órás út. A térképen többnek látszik, de nekem sem térkép e táj, hanem SZÜLŐFÖLDEM és HAZÁM.

*Olvasói Tisztelettel és Tiszteltetve az Olvasókat
Vizoviczki Dezső Szeged, 2010.02.01*

Mária mennyegzője

„Jeruzsálem városában örömnapp van. - Mert egy fényes menyegző van a templomban. Szent Anna lesz a menyegzős örömanya. Az ő lánya a menyasszony, Szűz Mária...”

„csendült fel az ének Rimócon, a közösségi házban, ahová a Rimóci Hagományörző Együttes meghívására érkeztek a környékbeliek.

Buják és Szarvasgede „Máriás” (hordozható Mária-szobor vívők és lobogós kísérek) csoportjának fiataljai és felnőtt kísérői együtt vettek részt az énekes-imádságos népi liturgián.

A megérkezéskor a népviseletbe öltözött vendéglátónk, Jusztin Péter kísért a feldíszített „házi oltárhoz”, amely elé mi is leraktuk az otthonról hozott farsangi fánkokat és más süteményeinket, innivalóinkat.

Az ájtatosság előtt a Mátraverebély-Szentkútról érkező Bertalan ferences testvér beszélt ennek a népi liturgiának az eredetéről és hagyományáról. Az előimádkozó Bablena Ferenc vezetésével énekeltünk, rózsafüzért imádkoztunk 2,5 óra hosszáig, majd Adorján István dudás kíséretével dal- és táncmulatás következett. A duda és a citera mellett fiatalokkal megismerkedhettünk a helyi „Rezesbanda” hangszereivel és közreműködésükkel egy igazi lakodalmas hangulatú táncmulatsággal fejeződött be az est.

Nagy élményt jelentett számunkra, hogy a mai rohanó világban a fiatal és idősebb generációk együtt tudtak imádkozni, énekelni, szórakozni.

Köszönjük a meghívást!
Jövőre is találkozunk!

Gécziné Kodák Erika, Buják

A gyöngyösi Máriás fiatalok nagy örömmel fogadták rimóci társaik meghívását és nagy kíváncsisággal érkeztek „Mária mennyegzőjére”. Három Máriás lányunk, két fiunk jött el és három felnőtt kísérő. A januári hideg ellenére meleg fogadtatást, nagy szeretetet és egy összetartó közösséget találtunk Rimócon, ami nagyon jó érzéssel töltött el bennünket. Talán ilyen szertartáson még nem is vettünk részt soha, ahol szinte mindenkiért imádkozhattunk. Igen, vannak irigyeink, rágalmozóink és ellenségeink is, de ameddig tudunk imádkozni értük, addig rendben van minden, mert Mária kőtényéből nem fogunk kiesni.

Amíg nyitott ajtókat találunk egy faluban és terített asztalokat, addig hihetünk abban, hogy él még Magyarország. Ameddig tudunk szívből énekelni, örülni, zenélni, csárdást táncolni és le tudunk ülni egy asztal köré, addig nincs baj.

Tartsuk meg szokásainkat, ismertessük meg vele gyermekeinket, és ne hagyjuk, hogy elveszzen az a hagyomány, ami élte és megtartotta közösségeinket! Áldja meg az Isten minden lépéseket, amit szeretetből tesztek fiataljainkért, a jövő nemzedékéért és magyarságunkért! **Kis Károlyné Gyöngyös**

Ezúton mondunk köszönetet mindenkinek, akik a Mária mennyegzőjének szervezésében és lebonyolításában részt vettek. Reméljük, hogy jövőre legalább ilyen szép számban találkozunk.

Jusztin Péter

NYULACSKA HÍREK

Arcfestés az oviban

2010. január 14-én a Kölyökalapítvány szervezésében érkezett hozzánk egy kis csapat, akik arcfestéssel örvendeztették meg a gyerekeket.

Az álarc mögé bújva játék közben fotók készültek, amit a szülők megvásárolhatnak. Később aztán minden „cica, tigris, hercegnő, bohóc, pillangó, kutyus” megnézhetett egy érdekes bűvészműtárgyat, amiben a gyerekek aktívan részt vehettek.

Nekünk énekelt Zsuzsi és Orsi

Zenes gyermekműsor volt az ovisoknak január 27-én. „Zsuzsi és Orsi” énekelte, táncoltatta a kicsiket, miközben gyakorolhatták a különböző tánclépéseket, fejlődhetett a ritmusérzékük. A humoros, jókedvű lányok jól tudtak a gyermekek nyelvén, bevonták őket az előadásba és még cukrot is osztogattak.

Egy vidám, jó hangulatú délelőttöt tölthetünk el együtt.

Óvodai szakvélemény

A január jelentős időszak a 6-7 éves gyermekek életében, hiszen a hónap közepéig kell kiállítanunk az óvodai szakvéleményt. Eszerint eldöntendő, hogy az óvodapedagógus javasolja a szülőnek gyermeke

- felvételét az általános iskola 1. évfolyamára
- részvételét további egy évig az óvodai nevelésben
- részvételét a nevelési tanácsadó vizsgálatán
- szakértői bizottsági vizsgálatát

A Nevelési Tanácsadó vizsgálatán azok a gyerekek vesznek részt, akik életkoruk szerint tankötelesek, de képességeik még nem elég fejlettek az iskolai tanulás megkezdéséhez.

A felmérés a balassagyarmati Nevelési Tanácsadóban folyik, de már több alkalommal kértünk helyi vizsgálatot. Így az idei évben is megkönnyítve a szülők helyzetét, óvodánkban történik az iskolaérettség megállapítása.

Fontos, hogy az óvodából kikerülő gyermekek testi-lelki fejlettsége, szociális érettsége megfelelő szintet érjen el az iskolai tanulás megkezdéséhez.

Óvónők

Meghívó az Óvodai Jótékonyági Bálra

Sok szeretettel hívunk és várunk mindenkit

az óvodai farsangi bálunkra
2010. február 15-én 15 órakor.

A mulatságot a Sportcsarnokban rendezzük, melyre a gyermekek zenés, táncos műsorral készülnek.
A belépőjegy ára: 300 Ft.
A rendezvény ideje alatt büfé is várja a vendégeket, és zsákhamacska is kapható.

Mi történt az utóbbi időben a Rimóci Biztos Kezdet Gyerekházban?

Az elmúlt év végén több programmal is vártuk a kisgyermekes családokat. Készültünk az Adventre. Szébbnél szebb adventi koszorúkat készítették a szülők. Ez idő alatt a gyerekekkel ünnepi dalokat, mondókákat mondtunk. Jól érezte magát kicsi és nagy. Mikulásra mikulás zoknit varrtak a szülők a gyerekeknek, a monogramjukkal, amibe a Mikulás finomságokat rakott. Az egyik kislány apukája volt a Mikulás. A szülők izgatottabban várták a Mikulást ugyanúgy, mint a gyerekek. Együtt énekeltek a Mikulásnak, meghitt, békés, varázslatos volt a délelőtt. A szülőknek is kedveskedett a Mikulás egy kis szaloncukorral. Ezúton is, szeretnénk megköszönni Kanyó Baláznak és feleségének, Hajninak a felajánlását! Bene Ferencnek köszönjük szépen a szaloncukrot.

Következő programunk a karácsonyi díszek készítése volt. Voltak, akik elkészítették a karácsonyfájukra a gömböket, angyalkákat, szalagokat. Nagyon szép, harmonikus díszek készültek.

Ünnepek előtt szülinapi zsúrt szerveztünk egy kislánynak. Az édesanyjával együtt sütöttük meg a tortát, a Gyerekházban. Feldíszítettük lufikkal, színes díszekkel a szobát. A tortára került gyertya, tűzijáték. A gyerekektől ajándékokat is kapott, édességet, gyümölcsöt, poharat. Tízórai után felköszöntöttük Margarétát, gyerekdalokra táncoltunk, játszottunk, „lufitáncoltunk”. Gyerekek és szülők egyaránt jól érezték magukat.

Ha szeretné, hogy gyermekének emlékezetes legyen a szülinapja, és kortársaival, barátjaival ünnepelje, szívesen megszervezzük a Gyerekházban, térítésmentesen az „Ö” szülinapi zsúrt is!

A szécsényi Gyerekesély Program munkatársa, Bene Ferenc szociális munkás, a Gyerekház épületében kapott helyet. Ő is szervez közösségi programokat, főképp az iskoláskorú gyerekek számára.

Bene Ferenc által szervezett programok:

- Október végén Töklámpa készítést szerveztünk a Gyerekház teraszán, melyen kb. harminc gyerek vett részt. A töklámpák elkészítéséhez elengedhetetlen tököket Mócsány Béla biztosította, amit ezúton is köszönünk. Két részletben tevékenykedtek a gyerekek, előbb a kisebbek, majd a nagyobbak valósították meg saját elgondolásaikat, minden tököt sikerült felhasználni. Gyönyörű és ijesztő remekművek készültek, mindegyikhez biztosítottunk mécesest is, a főpróbát este tartották meg. Kaptak tízórait (zsíros kenyér, lilahagyma, szörp), ezen kívül sütöttünk nekik tököt is. A rendezvény fiúk és lányok bevonásával, egy focimeccsel zárult.

- November közepén tartottunk egy „Filléres ruhavásárt”, melynek bevételéből Mikulás-napra szaloncukrot vásároltunk, mely kétharmad, egyharmad arányban lett elosztva az óvoda, ill. a Gyerekház között.

- Karácsony közeledtével, december közepén a sportpálya mellett lévő Sportöltözőben tartottunk az általános iskolások számára egy Játzó- és Alkotó házat. Azt, hogy itt lehetünk, külön köszönjük polgármester úrnak. Két nap alatt bonyolítottuk le, az alsó tagozatosok több mint ötvenen, a felső tagozatosak közül kb. húszan vettek részt. Különböző szigeteket alakítottunk ki, (gipszminták és só-liszt gyurma festése, karácsonyi díszek készítése kartonból, bölcsek készítése, ablakdíszek színezése, üvegfestés). A gyerekek jutalma a hazavihető díszek mellett, szaloncukor, csokoládé és gyümölcs volt. A szervezés és előkészítés sok fáradtsággal járt, de a gyerekek öröme látva, megérte. Az előkészületekben és lebonyolításban együtt dolgoztak a Gyerekház, és a szécsényi Gyerekesély Program munkatársai.

A Gyerekház bővítését a Társadalmi Megújulás Operatív Program „A korai beavatkozást középpontba helyező Biztos Kezdet programok elterjesztése országos szinten, kiemelt figyelemmel a leghátrányosabb helyzetű térségekre” című intézkedése keretén belül valósul meg, melyre Rimóc Község Önkormányzata sikerrel pályázott.

2010. február elsejétől 2 héten keresztül a bővítés miatt gyermeket nem tudunk fogadni. A bővítés után megújulva még több, még színesebb programokkal várjuk a kisgyermekes családokat. Ízelítő programjainkból:

- „Daloló” ölbeli játékok
 - „Mese(vár)”
 - „Mozdulj velem!”
 - „Süssünk-süssünk valamit!” - kicsiknek nagyokkal
 - Sminkelési tippek alkalmakra
 - „Fodrász sarok” - fodrász segítségével frizuratippek, hajápolás
- A Gyerekház dolgozói*

Olvasói levél:

Kedves Kereszt Kiállítás Szervezők!

Mikor a kiállítás termébe léptem, egy szívszorító érzés kerített hatalmába. Hasonló, amilyen a Szentkúton szokott, amikor a gyalogzárándoklaltal megérkezünk és elcsátalunk a Barlang előtti Feszület előtt. A Jó Istentől kapott, meleg, embert szerető érzés. Most, amikor ezeket a sorokat írogatom, a karácsonyi díszeket rakosgatom, közben arra gondolok, én "kis emberke", miért is voltam ott a kereszt kiállítás szentelésén, miért vittem oda a feszületemet? ...Nagymamám, akitől a kiállított feszületet kaptam, örökölttem, (kiköveteltem magamnak anno még gyermekkoromban), ha még élne két kezébe zárva, Ő maga hozta volna el. Helyette és Ő érte vittem a keresztet a megrendezett kiállításra. Az évek alatt sok ember igazgatta sorsomat, de talán ennek az egy embernek köszönhetem igazán, hogy ilyen lettem. Sokat kaptam tőle, nagyon sokat. Tőle tanultam meg a jót, az imádságot, az emberi szeretetet és ezeket gyakran e kereszt előtt mondta. Ez a kereszt, amit kaptam az életemben egy kincs, amire nap, mint nap felnézek. Nem tudnék megválni Tőle. Kérték tőlem szépen, pénzért cserébe... - nem adtam és nem is adom míg élek.

Nekem ez példa, hogy hogyan is lehet élni, ahogy Őseim éltek ezzel a kereszttel együtt. Kérem, a Jó Istent segítsen mindenkit, hogy a kereszt, kereszt maradjon minden ember szemében, nem kérkedő arany medál, vagy esetleg egy időszakos jelkép.

...Nem telt el egy nap, amikor is szerettem volna fát tenni a tűzre és mi akadt a kezembe? Egy fakereszt. Egy olyan fakereszt, ami az erdőben két fa "véletlenszerű" összenövéséből vált kereszt alakzattá. Ez a természet formálta fakereszt megélt: egy faösszeszedést, szállítást, fűrészelést, egy fabeherdást és nem sérült meg, kereszt formájú maradt. Közben, amint ezt az egyszerű keresztet csodálom - ami a mai napig otthonomban van, a nagymamám feszülete mellett -, kezdek rájönni, nincsenek véletlenek. Minden a Jó Isten akaratából történik velünk. Kezemben a kereszttel, hiszek benne és kívánom minden őszinte embernek, hogy nézzen fel a keresztre és érintse meg annak ereje. Minden kereszt más, de minden kereszt egyet jelent. Minden embernek meg van a saját keresztje, de igazából erre csak akkor eszméltem rá igazán, mikor a kereszt kiállítást végig jártam. Utolsó gondolatként köszönöm a szervezőknek, hogy egy ilyen érzéssel ajándékoztak meg engem, minket!

Üdvözlettel: Egy megérintett férfi (2009. december 06.)

Benkő Péter:

A RIMÓCI GYÖNGYÖSBOKRÉTA-CSOPORT TÖRTÉNETE 1934. ÉS 1938. KÖZÖTT

9. rész - Palóc nap Balassagyarmaton

1935. július 7-én „Palóc nap” elnevezésű rendezvény keretén belül gyöngyösbokrétás ünnepélyt rendeztek Balassagyarmaton, melyre kizárólag a palóc falvak táncosai, zenészei kaptak meghívást. Így a rimóci bokrétások is.

Talán sokan ismerik azt a zöldes színű, régi képet, amelyen a rimóci bokrétások kezükben viszik a piros csizmáikat. A Függetlenség című újság 1935. július 9-i, keddi számában jelent meg egy tudósítás a balassagyarmati Palóc napról. A képaláírás a következő:

„Mezítlábas bokréta. A rimóciak megkímélik piros csizmáikat s közben viszik a város határáig” - ez a kép a „Palócnap”-ra készülvén készült.

A Bokrétások Lapja 1935. júliusi száma is természetesen közli a balassagyarmati eseményeket:

„PALÓC BOKRÉTA

Kapcsolatosan a balassagyarmati Palócnappal. 1935. július 7-én vasárnap délután fél 5 órakor a sportpályán, kedvezőtlen időben a Vármegyeház dísztermében.

1. *Galgagutaiak* menyasszony tánc, cigányzenével.

2. *Rimóciak*: csalogató, dudaszóval.

3. *Szügyi öregek*: hetesben csépelnek.

4. *Órhalmiak*: mancsjáték, kukorgó, cigányzenével.

5. *Kazáriak*: aratóünnep, harmonikással. Viszik a menyasszony dunyháját.

(Tíz perc szünet, ebben palóc juhász furulyaszóval hajtja »haza« nyáját.)

6. *Bujákiak*: fonó, vegyeskar.

7. *Szügyiek*: lakodalmi tréfák, fakéregzenekarral.

8. »*Három dudás egy csárdában*«: palóc dudások.

9. *Érsekvadkertiek*: gyertyástánc, cigányzenekarral.

10. *Himnusz*: éneklük az összes bokrétások.

Délelőtt 10-től délután 4-ig: Zarándoklás a trianoni határra. A bokrétások megkoszorúzzák a hősök szobrát. A Nógrád-megyei Nagy Iván múzeum megtekintése.”

A korabeli újságok közül több is beszámolt a jeles eseményről:

A Rádióélet című újság tudósítása szerint július 7-én, vasárnap 17.00 órától 18.10 percig volt élő közvetítés a rádióban. „Vezeti: Paulini Béla. Beszélő: Dallos Sándor.”

Szintén a „Rádióélet” (1935. július 12.) a rádió munkatársai szemszögéből foglalják össze az eseményeket:

„Palócok seregszemléje

Mintha vonatunk, is érezné a fojtogató meleget, ezért megy olyan lassan, hogy az alig 100 kilométeres utat Balassagyarmatra négy óra alatt teszi meg. A közvetítés helyszíne a gyarmati ligeti sportpálya. Az országút szélén

Mezítlábas bokréta. A rimóciak megkímélik piros csizmájukat s közben viszik a város határáig

PALÓCNAP
Balassagyarmaton.

1935 július 7-én, vasárnap d. e. 10-től d. u. 4-ig:

Zarándoklás a trianoni határra.
A bokrétások megkoszorúzzák a hősök szobrát.
A Nógrád-megyei Nagy Iván múzeum megtekintése.
Strandfürdő.

Délután 4/5 órakor
a Sportpályán, kedvezőtlen időben a Vármegyeház dísztermében
és a Főgimnázium tornacsarnokában

PALÓCBOKRÉTA.

Rendező a Magyar Bokréta Szövetség.

1. Galgagutaiak - menyasszonytánc, cigányzenével.	3. Rimóciak - csalogató, dudaszóval.
2. Szügyi öregek - hetesben csépelnek.	4. Órhalmiak - mancsjáték, kukorgó, cigányzenével.
5. Kazáriak - aratóünnep, harmonikással. Viszik a menyasszony dunyháját.	Tízperc szünet, ebben palóc juhász furulyaszóval hajtja haza nyáját.
6. Bujákiak - fonó, vegyeskar.	8. Három dudás egy csárdában palóc dudások.
7. Szügyiek - lakodalmi tréfák, fakéregzenekarral.	9. Érsekvadkertiek - gyertyástánc, cigányzenekarral.
10. Himnusz - éneklük az összes bokrétások.	

A palóc múzeum megtekintése díjmentes. A Palócbokréták helyeiről 40 fillértől 2 pengőig. Állóhely kártyák, díjak és levelek összege 30 fillér.

Számított ülőhelyek 2 P-től 1 P 20 t-ig, Július 8-ától elővetületben kaphatók Réti, Óv. Winklerme és Móra dobánytűségeiben.

A Palócnapra Budapestről igénymérsékelt menetértéti jegyekkel külön vonat indul.

A Palócbokrétát a rádió a színhelyről közvetíti.

jegyenék, túl aranyárga búzatáblák százezernyi kalászfejét ringatja a szél. A délután színes fényzuhatagában bandukolunk az úton, valahogy az az előérzetünk, hogy bajok lesznek a közvetítéssel.

Gondosan megvizsgáljuk erősítőberendezésünket, a vonalakat. Budapesttel soha ilyen rövid idő alatt nem jöttünk össze és - mégis...

Az országúton feltűnik Paulinival az élén a Palóc-bokréta: kazáriak, bujákiak, órhalmi, szügyi, rimóci és galgahévi csoportok. A poros országút a szívárvány minden színével ragyog és zeng a daltól.

De elhal a nóta s a hősök szobrát körülöleli a legszebb virágcsokor, élő virágok, színes népviseletek magyar bokrétája. Fényképészek ostroma mellett indul a pompás menet a ligetbe ebédelni és - pihenni. A pihenésből azonban semmi sem lett, mert egymásután érkeznek az autó- és kocsisorok. Minden kézben fényképezőgép. Angol, német nyelvű elragadtatások töltik be az erdőt. Mi magyarok, - büszkén hallgatunk. Csak a fényképezési láz vesz egyformán erőt rajtunk is. A fák alatt valóságos foto-műtermek keletkeznek. Minden szék fényképező állvánnyá lépett elő. Egy kedves, őszhajú angol hölgy, hatalmas Kodakkal a nyakán s tolmáccsal az oldalán, fáradhatatlan, kedves, mikor minden alkalommal »láb« hosszakkal méri ki a távolságot. Tíz perc múlva már magyarul mondja, hogy: »gyönyörű.«

Akik nem fényképezkednek, azok dalolnak, táncolnak. Sikongatásuktól hangos az erdő. Dallos, a rádió riportere alig öt perce beszél, mikor telefonon jelentkezik a stúdió Pestről és közli, hogy nagyon egyenlőtlenül kapja a műsort. Idegen beszélgetés hangzik át a vonalon. Vonalat cserélünk, most meg a lányok sikongatnak, alig tudjuk ezt kikeverni, utána meg Dallos bújik be elragadtatásában a mikrofonba. Sejtelmeken valóra váltak. Hopp! A nagy tánc közben alig tudjuk elkapni második mikrofonunkat, majd lesodorták.

Fél hétkor indul egy vonat, de jó lenne elérni, de ez elérhetetlen magasságban lebeg. Szó szerint magasságban, mert harmadik mikrofonunk két magas oszlop közé van kifeszítve, a műsor pedig itt a közvetítés után is tart még, tehát leszerelni nem lehet. Amíg ezen sopánkodunk, égszakadás, földindulás, megindul a két oszlop, inog, recseg, ropog, elszakad a tartóhuzal és a jó öreg Reis-mikrofon az ölünkbe hull. Ó is, szegény, haza akart menni!

L. Gy.”
Az „Új Magyarország” (1935. július 9.) a csoportok műsoráról is beszámolt, amelyből érdekes információkat kaphatunk a rimóciak előadásáról is:

„Palóc bokrétaünnep Balassagyarmaton Balassagyarmat, július hó.

Balassagyarmat igazán nem tartozik az ország nagyobb városai közé, vasárnap mégis olyan nagyarányú s léleklében olyan mély ünnepség színhelye volt, amely akármelyik nagyvárosnak is becsületére vált volna. A Magyar Bokréta Szövetség itt rendezte meg a városi sportpályán a palóc bokrétaünnepet, igen nagy érdeklődés mellett és hatalmas közönség előtt s mindjárt azt is hozzátehetjük, hogy nagy sikerrel. Igen, ilyen nagyarányú, ilyen szép és ilyen a nép legmélyebb arcát megmutató bokrétaünnepet kell rendezni szerte az egész országban, ilyen egységeseket, ilyen meghatóan gazdagokat, mint a palóc-bokrétát volt; büszke lehet rá Balassagyarmat, a Bokréta Szövetség és a szereplő bokréták egyaránt.

Annyi volt itt a szépség, annyi a magyar népi csoda, hogy szinte tenger. Mintha megnyitlak volna körül a nógrádi hegyek s mindent, amit a palóc lélek álomlátásából, tombolásból és finomságából száz és száz esztendő alatt magukba szívtak, most testté válva kibocsájtották volna magukból, mint egy a trianoni határ mentén vigasztaló és nagyszerű ajándékot, mondván: ilyenek vagyunk itt természet és emberek és mert ilyenek vagyunk, megmaradunk és nem lehet erőt venni rajtunk.

Feledhetetlen volt ez a palóc bokrétaünnepély.

Hét bokréta gyűlt össze a Szövetség hívására a rajongójuk és mesterük, Paulini Béla köré, mind a hét bokréta színpalóc. Eljöttek az órhalmiak, a kazáriak, az érsekvadkertiek, a bujákiak, a rimóciak, a szügyiek, hét falu palóc bokrétásai s látásukra akkora közönség gyülekezett egybe, hogy a sportpályán zsúfolásig megtöltött minden ülő-, de jóformán minden állóhelyet is a nyílt színen felállított hatalmas színpad körül. A tribün első sorában ott ült Soldos Béla dr. főispán, Baron József dr. alispán, Horváth Sándor balassagyarmati, Förster Kálmán salgótarjáni polgármester, Vannay Béla városi főjegyző, aki a rendezésben is igen nagy munkát végzett, Dömötör Aurél rendőrtanácsos, Sáska Dezső dr. főszolgabíró és még sok előkelőség. Begyűlt a környék földbirtokossága, úgy, hogy a tribün táján a hölgyek részéről valóságos divatbemutató volt.

Délután öt órakor kezdődött az ünnepség gyönyörű, színekben tobzó felvonulásával az egyes bokrétáknak. Együttesen lehettek talán százötvenen. Olyan volt ez a menet, mintha megindult volna a tavaszi rét minden színének és minden szépségének bemutatására. Valóban a mezőktől tanultak színeket ezek az emberek. A színpad roskadásig megtelt velük s a Himnusz itt a trianoni határtól párszáz méternyire valóban

áhitatos és hívó imádság volt a szájukon.

No, hogy szabad lesz a színpad, kiperdültek a deszkákra az ezüst- és aranyhímes főkötőkben, kalárisok csillogásában pompázó galgagutai menyecskek, ugyancsak bedobbantak a fekete ünneplőbe öltözött, árvaleányhajas kalapú galgagutai legények is és olyan virtussal mutatták be falujuk táncait, hogy csak úgy dübörögtek és hajladoztak a deszkák. Utánuk a rimóciak következtek pogányul szép csoportjukkal s eljátszották vasárnapi játékaikat. A pompás, kedélytől csattanó, mégis szinte csipkefinom hídjárást, amely úgy megy, hogy legények-leányok hídformába fogják össze a kezüket s ezen a hídon egy gyöngyös pártás leány, a legszebb leány végigsétál. Oly szép volt ez a jelenet, hogy sohas lehet elfelejteni. Van benne valami halk, tiszta legényáhitat a leányi szépség előtt. Minden játékuks csupa báj, csupa nemes szépség, csupa csurrandó kedély. A borköszöntő, a kapuzás, a körténc és a

játékosságában megkapó csalogató. Hét szügyi öreg paraszt ott csépelte aztán ki előttünk a kiterített ősi ritmussal, nóták lüktetését verve ki a csépkavarókkal (régí népszokás, már Szügyön is csak az öregek tudják) olyan áhitatosan dolgoztak ott a közönség figyelő szemei előtt, mintha a csépek ritmusában a megérett mag értékét hallgatnák. Hát az órhalmiak kukorgó tánc! Ez ám a robogó tánc, ebben tombol ám a vér, ebben zeng ám a lobogó paraszti erő! Csupa zengő kurjantás, csupa szármaló, röppenő szín volt tőlük a színpad. Sipeki Rózsit külön is említeni kell. A gyöngyöktől, csillogóktól ékes kazáriak pompás aratóünnepet mutattak be, volt aztán még nyájfelhajtás is csengővel és furulyaszóval, jöttek most már a szügyi fiatalok,

A palóc-nap kimagasló eseménye: az utolsó palóc dudások szereplése

táncai! A bujákiak fonójelenete!

Csupa mély szépség volt, csupa ősi zamat, csupa messze intő, száz és száz év látlatából megőrzött népszokás. Ez ember a nézőtőren gyakran nem tudta, sírjon vagy mosolyogjon ennyi szépség, ennyi tiszta lélek láttán; bizony, kitéttek a palóc bokrétások magukért Balassagyarmaton.”

„Percze István palyka 21 éves, „bokrétafitkár” és felesége Jusztin Bözsi buglya 16 éves piroscsizmás újmenyecske („az asszony”) meg a többi hét pár csalogatója annak a bizonyossága volt, hogy a legnagyobb színészek és primadonnák is tanulhatnának természetes, bájos, kedves elevenségét és sok más művészi szépséget a magyar parasztságtól. Radványi Lajos r.[ómai] kat.[olikus] igazgató tanító méltán büszke lehet arra, hogy a csoport mindenkit ámulatba ejtett.” - írta 1935. július 21-én a Nógrádi Hírlap.